

væsenet, allerhelst den væsentligste Del, at Staten paatog sig den væsentligste Del af Alderdomsunderstøttelse, hjalp Kommunerne til at oprette Alderdomshjem, f. Eks. ved at give Tilskud til at bygge dem. Man kan jo byde de gamle en ganske anderledes god Tilværelse i saadanne Hjem end den, vi kunne skaffe dem ved at give dem Penge. Staten kunde yde Tilskud til Fattigpleje og større Tilskud til Hjælpekasserne, det vilde være en udmærket, en fortræffelig Maade at hjælpe Kommunerne paa. Man vilde ramme dem, der have Evne til at betale, paa en retfærdig og fornuftig Maade, og vi vilde undgaa et kunstigt Regnestykke og det kunstige Maskineri, som findes i Forslagsstillernes efter den højtærede Ministers Udtalelser højst uheldige Forsøg paa at skaffe os et brugbart Maskineri.

Men jeg er jo ganske klar over, at en Ordning som den, jeg her har antydnet, en Forandring af Formue- og Indkomstskatten, og en Ordning, hvorved Staten paatog sig en Del af de Opgaver, Kommunerne nu have, ikke er saa nem at faa gennemført. Jeg erklærer derfor paa egne og mit Partis Vegne, at naar denne Sag nu gaar i Udvalg, og den højtærede Indenrigsminister, hvad hans Udtalelser vise, er villig til at søge en ændret og forbedret Ordning gennemført med Hensyn til Statstilskuddet og dets Fordeling, ville vi yde vor Medvirkning til, at en saadan forbedret Fordeling kan gennemføres, men hvad vi ikke paa nogen Maade kunne være med til, er at nedsætte det Tilskud, der nu ydes til Kommunerne. Saa længe man ikke har den Ordning, jeg før nævnedes, med Ændring af Skatten paa Formue og Indkomst og saaledes, at Staten paatager sig kommunale Opgaver, kunne vi ikke gaa med til at nedsætte det Tilskud, Staten nu yder Kommunerne, tværtimod, vi kunne ønske som den midlertidige Foranstaltning, vi anse det for, at man snarere gik den modsatte Vej, saa at man forøgede Tilskuddet. Men selvfølgelig ville vi med Glæde gaa med til en bedre og retfærdigere Maade, hvis en saadan kan findes, at fordele disse Tilskud paa end den, man i Øjeblikket har i Henhold til Loven af 1903. Vi vente altsaa, at vi i Udvalget maa kunne naa til en god Løsning af dette Spørgsmaal, da det forelagte Forslag jo efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelser har vist sig at være et meget daarligt Forsøg paa at løse denne Opgave paa en god, praktisk og fornuftig Maade. Men, som sagt, naar Villien er god, lykkes

det maaske nok at faa Maskineriet i Orden, saa det kan virke, som det skal, og det vilde vi gerne medvirke til.

W. Neergaard: Det foreliggende Lovforslag stiller sig jo to Hovedopgaver, den første er den at forandre Størrelsen af det i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 hjemlede Tilskud, forandre det saaledes, som det ogsaa blev fremhævet af den højtærede Indenrigsminister, at det for Fremtiden vil blive en mindre Udgift for Staten; det andet Maal, Lovforslaget har sat sig, er at forandre Fordelingen af det saaledes formindskede Statstilskud. Hvad nu den første af disse to Opgaver angaar, tror jeg ikke, det vil være formaalstjenligt, og jeg tror heller ikke, det vil være gennemførligt at forandre nedad det Tilskud, man i 1903 vedtog at yde Kommunerne, et Tilskud, som man jo oprindeligt havde ventet større, end det den Gang blev bevilget. Jeg mener derfor, det vilde være ganske unyttigt nu at forsøge paa at gøre det mindre, særlig da Kommunerne have og ganske sikkert i Fremtiden i endnu større Grad ville faa Vanskelighed ved at holde deres Udgifter nede paa et passende Niveau. Og man maa ogsaa huske paa, at Lovgivningsmagten i saa Henseende har haft en meget uheldig — i denne Forstand uheldig — Indflydelse paa Kommunernes Finanser, idet vi Gang paa Gang herinde fra paalægge Kommunerne Udgifter, som de altsaa ifølge de af os vedtagne Love ikke kunne unddrage sig.

Hvad derimod den anden Del af Opgaven angaar, mener jeg, at der kan være noget om det. Den højtærede Indenrigsminister belyste jo med mange og udførlige Tal, hvorledes dette Forslag, hvis det blev gennemført, vilde omkalfatre Tilskuddet til Kommunerne; og jo vil naturligvis indrømme, at det jo var en ret stærk Omkalfatring, der vilde finde Sted, hvis dette blev gennemført. Jeg tror heller ikke, at Forslagsstillerne have gjort sig klart, i hvor stor Udstrækning denne Omkalfatring vil finde Sted; men paa den anden Side forekommer det mig, at alle de Tal, som den højtærede Indenrigsminister oplyste, i og for sig ikke beviste noget om, hvorvidt en saadan Omkalfatring vilde være retfærdig eller ikke, men de beviste den ganske simple og ligefremme Ting, at det ikke kunde lade sig gennemføre, fordi Antallet af de Kommuner, som ifølge det foreliggende Forslag vilde komme af med deres Tilskud eller vilde faa det formindsket, var saa langt større end An-